

קו:

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

עין משפט גן מצוה

א [ממי] פ"ט מ"ג טומאה
אילנות ג' ג'
ב [ממי] פ"ט מ"ג טומאה
אילנות ג' ג'
לא ב' מ"ג פ"ט מ"ג
טומאה ג' ג' מ"ג

מוסף רש"י

ששוקל כל קלים
וחמורים לרוב קל
חמור וחסר מקל על
השקלה של קל וחומר
(תורה טו.) במגלה
הפורה באויר. י"מ
שדוקן נכסה על למד
ודוכן צו כל אדם וי"א
מגלה דור ספגה וכל נכסה
מגלה הפתח ללמד גרשין.
וקל חמור אלהים. מגלה
של עץ שקורין משפיר
ועוד נכסה ופתח פתח
לכנסה או למד שהיא חרי.
במסכת אלהים (פ"ד מ"ג)
ישנה משנה מגלה השומד
באר. ושי. כרלי תביר
בדיקין. לא היו גדלים
כלל מנהל של די פורה
אלא מתחלה בני שלט
(ברכות ב.) א: למטה לא
למעלה אלא בגדר ניקין
(תענית ד.) האשה
שכובשת ירק בקדירה.
במסכת טהרות היא כפרק
שני. בני יודת מירי. דקיל
(עוקצין פ"ח מ"ג) כל דיות
לכנסה אם נכסה טומאה
בין עממם גם האוכל הרך
לדום. דוד ממעם ומזיל.
במסכת טהרות שבת ויהושע
(תולין ק"ג). מגל האוכל
לרבות הדות וקמי הכס
אפי' שהיא נכספת ירק
האוחזין אלו נכסה טומאה
דכספי עולת אדם
היות שפגמתי ולי אשכח
ליטול ירקיה ברות שלהן.
שעמם ופסק האוכל מן
היד מתחם כריסה. טומאה
שליך לגלגל. עולת שיל
המקשה שלטן ירכי. דרך
אפי' כק נכספת ירק ממעם
שכספתי לטון מריבה.
טהרות. טעם וקולמס
(תענית כו.) ואמרי לה.
כי טעם לרין כפרק שני
דעוקצין מ"ג) וזוים
שכבשו. ברייתא.
מתנדו טעם (בבבבב) מן
טורא. עלן שלהן לרבות
דיות. תענית ש"ט.
טהרות. היות היות היות
טומאה לרבות דתו כל חו
למירי כתיב ד' (שם)
שמוקצין וזים עם העלן
כדי לחון כן. דתו לוי
עלן ד לויים לרבות להם
טומאה. היות היות היות
מגלה טומאה על האוכל
ואם כבש טהרות חמור
טעלה תורת די מן העלן.
לפי שהכנסה מתקנת
ומתקנת ולין דלחין שוב
לחון כן (ברכות ב.)
היות דרב ושמואל.
ללמד טעם טהרות ללוי
קשה על ככל הקושיות
שהיו שני רבויי מתקנת
בין ככל הלוי (שם) א:
טעם נגלה. ולא היה נכסה
לפי תענית ב. תלת סרי
מתבאר. גרי' פנים ים
כיעוט משנה ויחבא על
שפי' מדרס ומתקנת עוקצין
גם היה גרי' פנים. כן
מקשה רבי יוחנן וישנה
בר קפלה ולי וזת דבי
שמואל. ובי' אמרין כמי'
גרי' פנים. גרי' פנים
הלכה כרי' פנים (ברכות ב.) א:
אלא פריעה ופריעה. כגדיו
היו פריעה ואלו היה פריעה
כערכי. חסב כמותי. מיועד.
חסב של. כמו (גרי' פנים) א:
אנשים חמורים ודומים (אבות פ"ו ד"א).

הרגו אל חללים. מיתות הרבה משמע שאלוהו והציוו את המה
הנליכה וחמור ראשו ונפל למוך האש. תלייה היינו חנק חמיכה הראש
הרג כשנפל לרין סקילה כשנפל לאור היינו שריפה: בר פלוגין
ופלג. ור"ח לית ליה דר' סימאי דלמר לעיל (ע"א) שגשה היו באומה ענה
דפרעה בלעם ואיזו ויחורו דלר'
סימאי בלעם היה יותר מן מאמס
ועשר שנים דהא היה בעלת פריעה
דכל הכן הילוד היאורה משליכוהו
דלרבי סימאי כל און מאמס ועשר
שנים שהיו ישראל בגלות מלמס עד
מלחמת מדין היה בלעם: מגילה.
תרגום של פיסתו: כד קטל יסי
פנחס ליסעפא. שר זנא ואפילו
קטליה אחר כל המלחמה נקראת
על שמו: ככולהו. מלכיס והדיעות:
לא פסיק ופדרשו. לגנאי: לכד
מלעם. דכל מה דמשכחת ליה
לגנאי ופסיק (ש) שפא ילא זה לפרוכ
(רע) לאמר שילא לפרוכ רעא אחר
ווי. לכן כמות דויי: אל הקב"ה
לדאם וכלל נכור אפי' כמורה
למה ספגלו. לפסר לעון הרע על
דוד: לא חסד טורה עולין. לא
חסס כמורה אמה דכמי (משל לא)
ותורתי חסד על לשונה: מרמיס.
שהרע נוב: עלי פוך. ולא כלל:
כפחלה ייראו. הדדקים היו ירמיס
שלא ילמד אדם ממעשיו של דואג
שהלך וטוטא ומללית: ולכסוף.
כשמת כתי ימיו וכן גמולו כראשו
ישחק: חיל כלע ויקאנו. המתן
עד ששכח תורתו: אחר לפניו
ומכענו וירשנו אל. אל מתמן לו
עד ששכח אלף תמהר ומשיכמו:
בי מדרשא. מאלה זה בית המדרש:
ושרשך מארץ חיים סלה. שרש
לשונו היה בנין רבנן: כל אומיפס
ועמורה. שהיה נקב במסורות
ויחיות: שוקל קלים וחמורים.
ויקאנו אמר לפניו מבטנו וירישנו אל וא"ר יצחק מאי דכתיב ג"ם אל

יודע לדרוש נקל וחומר: כמגדל הפורה באויר. מתג עליונה
שלמעלה מן הלמ"ד מפני מה כפופה למטה. לשון מ"ר מפי השמועה.
ל"א כמגדל הפורה באויר כנגדן לרין העומים בשדה מינה ומגדל
אם הוא טמא אם לאו. ל"א ג' מאות הלכות כמגדל הפורה באויר
לעשות כשוקף להמות המגדל באויר
כגון שלש מאות הלכות כמגדל הפורה באויר
קשואין דלמנן כפירקין דלעיל (דף
סמ). ולמורו נראה דה"ג שלש מאות
הלכות כמגדל העומד [בארוך] ומשנה
אחת כאלהות (פ"ד משנה א) דמשמע
כהכי מגדל העומד באויר וטומאה
במטה כלים שנתנו טמאים וכן
נראה לר': רבנאם למכעא כעיי. וללמד
מורה רחמנא לנא כעיי דהא שני
דרכי יהודה כולוהו מניו כסדר ניקין
היה כל המגלה שלהן לא היה אלא
כסדר ניקין שלש היו מרנין כל
כן (לדורו): פ"ד משנה א) דמשמע
בכדירה. לא אשכחיה במסכת
עוקצין: שוכבש ירק. כמותן או
בזיר טהורים דלון מקנלן טומאה
ע"י עוקצין שאם נגע טומאה כשרשו
העלן טהורין שאין נעשין די לעלן
מאחר שכבש שאין מניחין לשם אלא
למלאה: וזים שכבש כעריפין.
אמה כמסכת עוקצין (פ"ג מ"א):
עריפין. עלן שלהן טהורין וזים
שאין נעשין להם בית די להכניס להם
טומאה: הוי"ו דרב ושמואל קא
חוינא סלה. דלא היה ידע מאי
טעמא הן טהורין: פליסר מתיבא.
י"ג ישינות שאנו עוסקין טולן במסכת
הוי"ו. יודעין למה יפה ואפי' הכי
כה"ס) היו מסדין יותר ממנו דאלו
רב יהודה כו': לא סבירי. לא היו
יודעין הלכה לפרשה כמקנה כטעמא:
דלא סלקא לכו שמעטא כו'. שלש
זכו לקבוע הלכה כמותן: ומפרגמין
למלוטין. ואנן חנן לעון חלוטין
גבי מלועד אלוסי. היינו רבי:
אוכל

יודע לדרוש נקל וחומר: כמגדל הפורה באויר. מתג עליונה
שלמעלה מן הלמ"ד מפני מה כפופה למטה. לשון מ"ר מפי השמועה.
ל"א כמגדל הפורה באויר כנגדן לרין העומים בשדה מינה ומגדל
אם הוא טמא אם לאו. ל"א ג' מאות הלכות כמגדל הפורה באויר
לעשות כשוקף להמות המגדל באויר
כגון שלש מאות הלכות כמגדל הפורה באויר
קשואין דלמנן כפירקין דלעיל (דף
סמ). ולמורו נראה דה"ג שלש מאות
הלכות כמגדל העומד [בארוך] ומשנה
אחת כאלהות (פ"ד משנה א) דמשמע
כהכי מגדל העומד באויר וטומאה
במטה כלים שנתנו טמאים וכן
נראה לר': רבנאם למכעא כעיי. וללמד
מורה רחמנא לנא כעיי דהא שני
דרכי יהודה כולוהו מניו כסדר ניקין
היה כל המגלה שלהן לא היה אלא
כסדר ניקין שלש היו מרנין כל
כן (לדורו): פ"ד משנה א) דמשמע
בכדירה. לא אשכחיה במסכת
עוקצין: שוכבש ירק. כמותן או
בזיר טהורים דלון מקנלן טומאה
ע"י עוקצין שאם נגע טומאה כשרשו
העלן טהורין שאין נעשין די לעלן
מאחר שכבש שאין מניחין לשם אלא
למלאה: וזים שכבש כעריפין.
אמה כמסכת עוקצין (פ"ג מ"א):
עריפין. עלן שלהן טהורין וזים
שאין נעשין להם בית די להכניס להם
טומאה: הוי"ו דרב ושמואל קא
חוינא סלה. דלא היה ידע מאי
טעמא הן טהורין: פליסר מתיבא.
י"ג ישינות שאנו עוסקין טולן במסכת
הוי"ו. יודעין למה יפה ואפי' הכי
כה"ס) היו מסדין יותר ממנו דאלו
רב יהודה כו': לא סבירי. לא היו
יודעין הלכה לפרשה כמקנה כטעמא:
דלא סלקא לכו שמעטא כו'. שלש
זכו לקבוע הלכה כמותן: ומפרגמין
למלוטין. ואנן חנן לעון חלוטין
גבי מלועד אלוסי. היינו רבי:
אוכל

מסורת הש"ס
א [ממי] פ"ט מ"ג טומאה
אילנות ג' ג'
ב [ממי] פ"ט מ"ג טומאה
אילנות ג' ג'
לא ב' מ"ג פ"ט מ"ג
טומאה ג' ג' מ"ג

הלכה כרי' פנים (ברכות ב.) א:
אלא פריעה ופריעה. כגדיו
היו פריעה ואלו היה פריעה
כערכי. חסב כמותי. מיועד.
חסב של. כמו (גרי' פנים) א:
אנשים חמורים ודומים (אבות פ"ו ד"א).